

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ СТОРІТЕЛІНГУ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Духаніна Наталія Мар'янівна

Національний технічний університет України

“Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського”

м. Київ, Україна

Вступ. Сучасні тенденції розвитку системи освіти зумовлюють необхідність вивчення та впровадження нових методів навчання, які допомагають зробити навчальний процес більш цікавим та ефективним. Саме тому в педагогіці набуває популярності метод сторітелінгу, який дозволяє урізноманітнити навчальний процес, зацікавити студентів та підвищити мотивацію до навчання, активізувати пізнавальну діяльність, а також розвиває комунікативні уміння та сприяє творчій самореалізації студентів. Про ефективність та перспективність даного методу свідчить його активне застосування у різних сферах діяльності: журналістиці, політиці, менеджменті, маркетингу, рекламі, роботі з персоналом, ораторській майстерності тощо. Також великої популярності набули масові відкриті онлайн курси із сторітелінгу, які пропонуються провідними університетами та освітніми установами.

Мета дослідження. Розкрити особливості та переваги методу сторітелінгу у викладанні іноземних мов у ЗВО.

Матеріали і методи. Проблеми використання методу сторітелінгу в освітньому процесі розглядали такі вітчизняні та зарубіжні науковці як Н. Бондаренко, В. Грушевська, Г. Дженкінз, А. Логінова, М. Науменко, С. Паламар, Л. Панченко, Т. Черненко та інші.

Результати та обговорення. Сторітелінг (англ. Storytelling) – це ефективний спосіб передавання інформації через розповідь історій з реальними або вигаданими персонажами з метою впливу на емоції та поведінку слухача.

Основними елементами історії, яка відрізняється від простого викладу фактів, є тема чи ідея, персонаж, сюжет, інтрига, конфлікт, зв'язаність подій. Отже, кожна історія – це «оповідна одиниця, у якій складові елементи мають афективне значення. Тобто, історія містить початок, який створює інтригу чи конфлікт; середину, що їх підсилює; кінець, який усе це розв'язує...» [6, с.20]. Також історія повинна актуалізувати систему цінностей та інтересів конкретної цільової аудиторії; відзначатися новизною та бути корисною читачам; динамічно та емоційно описувати ситуації, події; супроводжуватися якісним відеоконтентом (інфографікою, ілюстраціями, відеороликами, фото, кольорами та ін.) [5, с. 111].

За формою вираження або способом презентації контенту сторітелінг ділиться на усний, письмовий цифровий. Зупинимось на цифровому сторітелінгу, у якому розповідь супроводжується візуальним рядом.

Цифровий сторітелінг, який в освітньому процесі «...побудований на взаємодії трьох складників: педагогіки, новітніх цифрових технологій та контенту» [3], є ефективним у викладанні іноземних мов і забезпечує вирішення багатьох завдань: підвищення мотивації до вивчення іноземної мови, розвиток навичок *іншомовної комунікації* в усній та *письмовій* формах, подолання комунікативного бар'єру, підвищення ефективності навчання завдяки мультимедійному та інтерактивному контенту.

У навчальному процесі використовують два типи сторітелінгу: класичний або пасивний, який полягає у трансляції навчальної інформації викладачем за допомогою цікавої історії та активний, що має на меті залучення слухачів до створення історій. Класичний сторітелінг доцільно використовувати для *вивчення нової теми*, щоб підвищити інтерес студентів до навчального матеріалу. Активний застосовують для засвоєння й закріплення знань. Візуальне оформлення надасть історії більшої динамічності та яскравості, інформація буде краще сприйматись та запам'ятовуватись.

Застосування методу сторітелінгу у викладанні іноземних мов сприяє розвитку вмінь писемного та усного мовлення, швидкої мовленнєвої реакції, уяви та

фантазії студентів, робить заняття цікавими та інтерактивними. Історії можуть бути побудовані на основі реальної ситуації, розповіді вигаданого чи реального оповідача, сценарію чи проблемної ситуації [4]. Так, студентам можна запропонувати обрати реальну історію, проаналізувати та доповнити її деталями, надати емоційності, але із дотриманням сюжетної лінії. Наприклад, записати відозвернення до героя чи написати йому лист; взяти інтерв'ю з дійовими особами історії; поширити у блозі чи соціальних мережах пост головного героя щодо певної події чи проблеми; створити відео, де показано минуле головного героя. Також можна запропонувати студентам змінити сюжет, події, героїв (додати чи прибрати дійові особи) і т.д. Наприклад, перенести дію чи події історії в сучасне або минуле; змінити головного героя (зовнішність, професію, уподобання); запропонувати різні варіанти закінчення історії тощо.

Загалом даний метод можна використовувати для створення власних історій, моделювання різних ситуацій та пошуку шляхів вирішення проблем. Зокрема, можна будувати завдання наступним чином: створити історію в коміксах, рекламу об'єкта або процесу, історію за запропонованими картками, альтернативну історію. Зазначимо, що історії повинні бути змістовними, логічними, переконливими.

Одним із варіантів реалізації методу сторітелінгу є залучення студентів до трансмедійного сторітелінгу, який являє собою особливий вид наративу, що передбачає поширення історії через різні канали комунікації, кожен з яких, відповідно до своєї специфіки, доповнює історію. Таким чином, всі задіяні медіа, що логічно пов'язані між собою, є складовою одного сюжету.

Студенти можуть створювати контент трансмедійного наративу (відкритого або закритого типу), де студенти працюють окремою групою або залучають аудиторію до співтворчості. Важливими складовими даного типу роботи є вибір теми/ідеї трансмедійної історії, вибір медіаплатформ, послідовність подання контенту на медіаплатформах, публікація та поширення історії, її обговорення.

Висновки. Застосування методу сторітелінгу у викладанні іноземних мов сприяє розвитку іншомовної комунікативної компетентності, розвиває розумові й творчі здібності студентів, критичне мислення, уміння співробітництва, а також дозволяє отримати досвід роботи із різним контентом.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бондаренко Н. Storytelling як комунікаційний тренд і всепредметний метод навчання. Молодь і ринок. 2019. № 7. С. 130-135.
2. Лашук Н.М. Формування медіакомпетентності майбутніх маркетологів у процесі фахової підготовки: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Нац. ун-т «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, Чернігів, 2019. 298 с.
3. Панченко Л.Ф. Цифровий сторітеллінг в освіті дорослих URL: http://lib.iitta.gov.ua/707073/1/%D0%9F%D0%B0%D0%BD%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D1%82%D0%B5%D0%B7%D0%B8%D0%A1%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%B5%D0%BB%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%B3%202%20%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84.pdf (дата звернення: 11.05.2020)
4. Пуляевская А. Сторителлинг в обучении. URL: <https://nitforyou.com/storytelling/> (дата звернення: 11.05.2020)
5. П'ятецька О.В. Медійна проблематика в модерній лінгвістиці. URL: <https://doi.org/10.17721/APULTP.2019.39.106-121> (дата звернення: 11.05.2020)
6. Egan K. Teaching as storytelling. An alternative approach to teaching and Curriculum in the elementary school. Chicago, 1989. 115 p.